

মধুবন

“*নিৰন্তৰ সেৱাধাৰী হোৱাৰ সাধন চাৰি প্ৰকাৰৰ সেৱা*”

আজি বিশ্ব-কল্যাণকাৰী, বিশ্ব-সেৱাধাৰী পিতাই নিজৰ বিশ্ব-সেৱাধাৰী, সহযোগী সকলো সন্তানক চাই আছিলহঁক যে প্ৰতিগৰাকী সন্তান নিৰন্তৰ সহজযোগীৰ লগতে নিৰন্তৰ সেৱাধাৰী কিমানলৈকে হৈছে? কিয়নো স্মৃতি আৰু সেৱা – দুয়োটাৰ সন্তুলনে সদায় ব্ৰাহ্মণ জীৱনত বাপদাদা আৰু সৰ্ব শ্ৰেষ্ঠ ব্ৰাহ্মণ আত্মাসকলৰ দ্বাৰা আশীৰ্বাদৰ পাত্ৰ কৰি তোলে। এই সংগমযুগতেই ব্ৰাহ্মণ জীৱনত পৰমাত্ম-আশীৰ্বাদ আৰু ব্ৰাহ্মণ পৰিয়ালৰ আশীৰ্বাদ প্ৰাপ্ত হয় সেইবাবে এই চুটি জীৱনটিত সৰ্ব প্ৰাপ্তি আৰু সদাকালৰ প্ৰাপ্তিসমূহ সহজে প্ৰাপ্ত হয়। এই সংগমযুগক বিশেষ আশীৰ্বাদৰ-যুগ বুলি ক’ব পাৰি, সেইবাবেই এই যুগটিক মহান যুগ বুলি কয়। স্বয়ং পিতাই প্ৰতিটো শ্ৰেষ্ঠ কৰ্ম, শ্ৰেষ্ঠ সংকল্পৰ আধাৰত প্ৰত্যেক ব্ৰাহ্মণ সন্তানক সকলো সময়তে অন্তৰৰ পৰা আশীৰ্বাদ দি থাকে। এই ব্ৰাহ্মণ জীৱন পৰমাত্ম-আশীৰ্বাদৰ প্ৰতিপালনেৰে বৃদ্ধি প্ৰাপ্ত হোৱাৰ জীৱন। ভোলানাথ পিতাই সকলো আশীৰ্বাদৰ জোলাঙা খোলা অন্তৰেৰে সন্তানসকলক দি আছে। কিন্তু এই সকলো আশীৰ্বাদ লোৱাৰ আধাৰ হৈছে স্মৃতি আৰু সেৱাৰ সন্তুলন। যদি নিৰন্তৰ যোগী হোৱা তেন্তে লগতে নিৰন্তৰ সেৱাধাৰীও হোৱা। সেৱাৰ মহত্ব সদায় বুদ্ধিত থাকেনে?

বহুত সন্তানে ভাবে - সেৱাৰ যেতিয়া সুযোগ পোৱা যায় বা কোনো সাধন বা সময় যেতিয়া পোৱা যায় তেতিয়াহে সেৱা কৰিব। কিন্তু বাপদাদাই যিদৰে স্মৃতি নিৰন্তৰ, সহজ অনুভৱ কৰায়, সেইদৰে সেৱাও নিৰন্তৰ আৰু সহজ হ’ব পাৰে। গতিকে আজি বাপদাদাই সেৱাধাৰী সন্তানসকলৰ সেৱাৰ খতিয়ান চাই আছিল। যেতিয়ালৈকে নিৰন্তৰ সেৱাধাৰী নোহোৱা তেতিয়ালৈকে সদাকালৰ আশীৰ্বাদৰ অনুভৱী হ’ব নোৱাৰা। যিদৰে সময় অনুসৰি, সেৱাৰ সুযোগ অনুসৰি, কাৰ্যসূচী অনুসৰি সেৱা কৰা, সেই সময়ত সেৱাৰ ফলস্বৰূপে পিতাৰ, পৰিয়ালৰ আশীৰ্বাদ বা সফলতা প্ৰাপ্ত কৰা কিন্তু সদাকালৰ বাবে নহয়। সেইবাবে কেতিয়াবা আশীৰ্বাদৰ কাৰণে সহজে নিজৰ বা সেৱাৰ উন্নতি অনুভৱ কৰা আৰু কেতিয়াবা পৰিশ্ৰমৰ পাছত সফলতা অনুভৱ কৰা কিয়নো নিৰন্তৰ স্মৃতি আৰু সেৱাৰ সন্তুলন নাই। নিৰন্তৰ সেৱাধাৰী কিদৰে হ’ব পাৰা, আজি সেই সেৱাৰ মহত্ব শুনাই আছোঁ।

গোটেই দিনত ভিন্ন ভিন্ন প্ৰকাৰেৰে সেৱা কৰিব পাৰা। ইয়াৰ ভিতৰত এটা হৈছে নিজৰ সেৱা অৰ্থাৎ নিজৰ প্ৰতি সদায় সম্পন্ন আৰু সম্পূৰ্ণ হোৱাত মনোযোগ দিবা। তোমালোকৰ এই পঢ়াৰ যি মুখ্য বিষয় আছে, সেই সকলোবোৰত নিজে সন্মান সহকাৰে উত্তীৰ্ণ হ’ব লাগে। ইয়াত জ্ঞান-স্বৰূপ, স্মৃতি-স্বৰূপ, ধাৰণা-স্বৰূপ - সকলোতে সম্পন্ন হ’ব লাগে। এই স্ব-সেৱা যাতে সদায় বুদ্ধিত থাকে। এই স্ব-সেৱাই স্বতঃ তোমালোকৰ সম্পন্ন স্বৰূপৰ দ্বাৰা সেৱা কৰাই থাকিব কিন্তু ইয়াৰ বিধি হৈছে - মনোযোগ আৰু পৰীক্ষণ। নিজক পৰীক্ষা কৰিব লাগে আনক নহয়। দ্বিতীয়টো হৈছে - বিশ্বসেৱা যিটো ভিন্ন ভিন্ন সাধনৰ দ্বাৰা, ভিন্ন ভিন্ন বিধিৰে, বাণীৰ দ্বাৰা বা সম্বন্ধ-সম্পৰ্কৰ দ্বাৰা কৰা। এইটোতো সকলোৱে ভালদৰে জানে। তৃতীয়টো হৈছে - যন্তু সেৱা যি শৰীৰ আৰু ধনৰ দ্বাৰা কৰি আছা।

চতুৰ্থটি হৈছে - মনৰ দ্বাৰা সেৱা। নিজৰ শুভ-ভাৱনা, শ্ৰেষ্ঠ কামনা, শ্ৰেষ্ঠ বৃত্তি, শ্ৰেষ্ঠ প্ৰকল্পনৰ দ্বাৰা যিকোনো স্থানত থাকিও অনেক আত্মাৰ সেৱা কৰিব পাৰা। ইয়াৰ বিধি হৈছে - প্ৰকাশ কুঞ্জ (লাইট হাউচ), শক্তি কুঞ্জ (মাইট হাউচ) হোৱা। প্ৰকাশ কুঞ্জই একেটি স্থানতে স্থিত হৈ দূৰ-দূৰণিৰ সেৱা কৰে। সেইদৰে তোমালোকেও একেটি স্থানত থাকি অনেকৰ সেৱাৰ অৰ্থে নিমিত্ত হ’ব পাৰা। ইমান শক্তিৰ সম্পদ জমা থাকিলে সহজে কৰিব পাৰা। ইয়াত স্থূল সাধন বা সুযোগ বা সময়ৰ সমস্যা নাই। কেৱল প্ৰকাশ আৰু শক্তিয়ে (লাইট-মাইটেৰে) সম্পন্ন হোৱাৰ আৱশ্যকতা আছে। সদায় মন, বুদ্ধি ব্যৰ্থ চিন্তনৰ পৰা মুক্ত হ’ব লাগে, ‘মনমনাভৱ’ মন্ত্ৰৰ সহজ স্বৰূপ হোৱা উচিত। এই চাৰিও প্ৰকাৰৰ সেৱাই জানো নিৰন্তৰ সেৱাধাৰী কৰি তুলিব নোৱাৰে? চাৰিওটা সেৱাৰ ভিতৰত সকলো সময়ত কিবা নহয় কিবা সেৱা কৰি থাকিলে তেতিয়া সহজ নিৰন্তৰ সেৱাধাৰী হৈ যাবা আৰু নিৰন্তৰ সেৱাত উপস্থিত থকাৰ কাৰণে, সদায় ব্যস্ত হৈ থকাৰ কাৰণে সহজে মায়াজিৎ হৈ যাবা। চাৰিওটা সেৱাৰ ভিতৰত যি সময়ত যিটো সেৱা কৰিব পাৰা সেয়া কৰা কিন্তু সেৱাৰ পৰা এটি চেকেণ্ডো বঞ্চিত হৈ নাথাকিব। 24 ঘণ্টা সেৱাধাৰী হ’ব লাগে। 8 (আঠ) ঘণ্টাৰ যোগী বা সেৱাধাৰী নহয় কিন্তু নিৰন্তৰ সেৱাধাৰী। সহজ

নহয়নে? বেলেগ নহ'লেও নিজৰ সেৱাতো ভাল। যি সময়ত যি সুযোগ পোৱা, সেইটো সেৱা কৰিব পাৰা।

বহুত সন্তানে শৰীৰৰ কাৰণে বা সময় নোপোৱাৰ কাৰণে ভাবে যে আমিহে সেৱা কৰিব নোৱাৰোঁ। কিন্তু যদি চাৰিওটি সেৱাৰ ভিতৰত কোনো এটি সেৱাতো বিধিপূৰ্বক ব্যস্ত হৈ থাকা তেন্তে সেৱাৰ বিষয়টিত নম্বৰ জমা হৈ যায় আৰু এই প্ৰাপ্ত হোৱা নম্বৰ চুড়ান্ত ফলাফলত (ফাইনেল ৰিজাল্টত) জমা হৈ যায়, যিদৰে বাণীৰ দ্বাৰা সেৱা কৰাসকলৰ নম্বৰ জমা হয়, সেইদৰে যন্ত্ৰসেৱা বা নিজৰ সেৱা বা মনৰ সেৱা - ইয়াৰো সিমানেই মহত্ব আছে, ইয়াৰো সিমানেই নম্বৰ জমা হ'ব। সকলো প্ৰকাৰৰ সেৱাৰ নম্বৰ সিমানেই হয়। কিন্তু যিয়ে চাৰিও প্ৰকাৰৰে সেৱা কৰে তেওঁৰ সিমানেই নম্বৰ জমা হয়, যিয়ে এক বা দুই প্ৰকাৰৰ সেৱা কৰে, তেওঁৰ নম্বৰ সেই অনুসৰি জমা হয়। তথাপিও যদি চাৰিও প্ৰকাৰৰ সেৱা কৰিব নোৱাৰে, দুই প্ৰকাৰৰ কৰিব পাৰে তেতিয়াও নিৰন্তৰ সেৱাধাৰী হয়। গতিকে নিৰন্তৰৰ কাৰণে নম্বৰ বাঢ়ি যায় সেইবাবে ব্ৰাহ্মণ জীৱন অৰ্থাৎ নিৰন্তৰ সেৱাধাৰী সহজযোগী।

যিদৰে স্মৃতিত থকাৰ ওপৰত মনোযোগ দিয়া যে নিৰন্তৰ থাকক, সদায় স্মৃতিৰ সংযোগ থাকক, সেইদৰে সেৱাতো সদায় সংযোগ থাকক। যিদৰে স্মৃতিত ভিন্ন ভিন্ন স্থিতিৰ অনুভৱ কৰা - কেতিয়াবা বীজৰূপৰ, কেতিয়াবা ফৰিষ্টাৰূপৰ, কেতিয়াবা চিন্তনৰ, কেতিয়াবা বাৰ্তালাপৰ কিন্তু স্থিতি ভিন্ন ভিন্ন হোৱা সত্ত্বেও স্মৃতিৰ বিষয়টিত নিৰন্তৰ স্মৃতিৰ হিচাপত গণনা কৰা। সেইদৰে এয়া ভিন্ন ভিন্ন সেৱাৰ ৰূপ হওক। কিন্তু সেৱাৰ অবিহনে জীৱন নাই। প্ৰতিটো শ্বাসত স্মৃতি আৰু প্ৰতিটো শ্বাসত সেৱা হওঁক - ইয়াকেই কোৱা হয় সন্তুলন। তেতিয়াহে সকলো সময়ত আশীৰ্বাদ প্ৰাপ্ত হোৱাৰ অনুভৱ সদায় কৰি থাকিবা আৰু অন্তৰৰ পৰা সদায় স্বতঃ এইটো আৱাজ ওলাব যে আশীৰ্বাদেৰে প্ৰতিপালিত হৈ আছোঁ, আশীৰ্বাদেৰে, উৰন্ত কলাৰ অনুভৱেৰে উৰি আছোঁ। পৰিশ্ৰমৰ পৰা, যুদ্ধৰ পৰা মুক্ত হৈ যাবা। 'কি', 'কিয়', 'কেনেকৈ' - এই প্ৰশ্নসমূহৰ পৰা মুক্ত সদায় প্ৰসন্ন হৈ থাকিবা। সফলতা সদায় জন্ম সিদ্ধ অধিকাৰৰ ৰূপত অনুভৱ কৰি থাকিবা। গম নাপাওঁ কি হ'ব। সফলতা হ'ব নে নহয়, গম নাপাওঁ আমি আগবাঢ়িব পাৰিম নে নোৱাৰিম - এই 'গম নাপাওঁ'ৰ সংকল্প পৰিৱৰ্তন হ'লে তেতিয়া মাষ্টৰ ত্ৰিকালদৰ্শী স্থিতিৰ অনুভৱ কৰি থাকিবা। 'বিজয় হৈয়েই আছে' - এইটো নিশ্চয় আৰু নিচা সদায় অনুভৱ হ'ব। এয়াই অশীৰ্বাদৰ চিন। বুজিলা?

ব্ৰাহ্মণ জীৱনত, মহান যুগত বাপদাদাৰ অধিকাৰী হোৱা সত্ত্বেও যদি পৰিশ্ৰম কৰিব লাগে, সদায় যুদ্ধৰ স্থিতিতেই জীৱন অতিবাহিত হয় - সন্তানসকলৰ এই পৰিশ্ৰমৰ জীৱন বাপদাদাই চাব নোৱাৰে সেইবাবে নিৰন্তৰ যোগী, নিৰন্তৰ সেৱাধাৰী হোৱা। বুজিলা? বাৰু।

পুৰণি সন্তানসকলৰ আশা পূৰ্ণ হৈ গ'ল নহয়। পানীৰ সেৱা কৰা সেৱাধাৰী সন্তানসকলক ধন্যবাদ যিয়ে অনেক সন্তানৰ আশা পূৰ্ণ কৰাত ৰাতি-দিনৰ সহযোগী হৈছে। নিদ্ৰাজিতো হৈ গ'লা গতিকে প্ৰকৃতিজিতো হৈ গ'লা। গতিকে মধুবনৰ সেৱাধাৰীসকলক, পৰিকল্পনা যুগুত কৰাসকলেই হওঁক, পানী আনোঁতাই হওঁক, আৰামত অভ্যর্থনা কৰোঁতা, থাকোঁতা, ভোজন সময়ত তৈয়াৰ কৰোঁতা - যিয়েই ভিন্ন ভিন্ন সেৱাত নিমিত্ত হয়, সেই সকলোকে ধন্যবাদ জনাবা। বাপদাদাইতো দিয়েই আছে। জগতে পানী পানী বুলি চিঞৰি আছে আৰু পিতাৰ সন্তানসকলে কিমান সহজে কাৰ্য চলাই আছে! পিতাই সকলো সেৱাধাৰী সন্তানৰ সেৱা চাই থাকে। কিমান আৰামেৰে তোমালোকক মধুবন নিবাসীয়ে নিমিত্ত হৈ সুযোগ দি আছে! তোমালোকে সহযোগী হৈছা নহয়? যিদৰে তেওঁলোক সহযোগী হৈছে গতিকে তোমালোকে ইয়াৰ ফল পাই আছা, সেইদৰে তোমালোকেও প্ৰতিটো কাৰ্যত যেনেকুৱা সময় সেই অনুসৰি চলি থাকা তেতিয়া তোমালোকৰ সহযোগৰ ফল অন্য ব্ৰাহ্মণসকলেও প্ৰাপ্ত কৰি থাকিব।

বাপদাদাই মিচিকিয়াই হাঁহি আছিল - সত্যযুগত গাখীৰৰ নদী ব'ব কিন্তু সংগমত পানী, ঘিউতো হৈ গ'ল নহয়। ঘিউৰ নদী কলত বৈ আছে। পানী ঘিউ হৈ গ'ল গতিকে অমূল্য হৈ গ'ল নহয় জানো। এইটো বিধিৰে অনেকক সুযোগ দি থাকিবা। তথাপিও চোৱা, জগতত আৰু তোমালোক ব্ৰাহ্মণসকলৰ মাজত পাৰ্থক্য আছে নহয়। বহুত স্থানৰ তুলনাত তথাপিও তোমালোকৰ বহুত আৰাম আৰু অভ্যাসো হৈ আছে সেইবাবে ৰাজযুক্ত হৈ সকলো পৰিস্থিতিত সন্তুষ্ট হৈ থকাৰ অভ্যাস বঢ়াই যোৱা। বাৰু।

সকলো নিৰন্তৰ যোগী, নিৰন্তৰ সেৱাধাৰী শ্ৰেষ্ঠ আত্মাসকলক, সদায় ত্ৰিকালদৰ্শী হৈ সফলতাৰ অধিকাৰক অনুভৱ কৰোঁতা, সদায় প্ৰসন্নচিত্ত, সন্তুষ্ট, শ্ৰেষ্ঠ আত্মাসকলক, প্ৰতিটো চেকেণ্ডত আশীৰ্বাদৰ অনুভৱ কৰা সন্তানসকলক বিধাতা,

বৰদাতা বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু নমস্কাৰ।

দাদীজীৰ সৈতে:- সংকল্প কৰিলা আৰু সকলোৱে শ্ৰেষ্ঠ সংকল্পৰ ফল পাই গ'ল। কিমান আশীৰ্বাদৰ মালা পিন্ধায়! যি নিমিত্ত হয় তেওঁলোকৰো পিতাৰ লগতে গুণতো গায় নহয় সেইবাবেতো পিতাৰ লগতে সন্তানসকলৰো পূজা হয়, অকলে পিতাৰ নহয়। সকলো কিমান আনন্দিত হৈ আছে! এই আশীৰ্বাদৰ মালাই ভক্তিত মালাৰ অধিকাৰী কৰি দিয়ে!

দলসমূহৰ সৈতে অব্যক্ত বাপদাদাৰ সাক্ষাৎ

1) তোমালোক সকলো শ্ৰেষ্ঠ আত্মা সকলোৰে তৃষ্ণা নিবাৰণ কৰোঁতা হোৱা নহয়নে? সেয়া হৈছে স্থূল জল আৰু তোমালোকৰ ওচৰত আছে - 'জ্ঞান অমৃত'। পানীয়ে অল্পকালৰ তৃষ্ণা নিবাৰণ কৰি তৃপ্ত আত্মা কৰি তোলে। গতিকে সকলো আত্মাক অমৃতৰ দ্বাৰা তৃপ্ত কৰাৰ নিমিত্ত হৈছা নহয়। সেই উৎসাহ সদায় থাকেনে? কিয়নো তৃষ্ণা নিবাৰণ কৰা - এইটো মহান পুণ্য হয়। তৃষ্ণাতুৰৰ তৃষ্ণা নিবাৰণ কৰোঁতাজনক পুণ্য আত্মা বুলি কোৱা হয়। তোমালোকো মহান পুণ্য আত্মা হৈ সকলোৰে তৃষ্ণা নিবাৰণ কৰোঁতা হোৱা। যিদৰে তৃষ্ণাত মনুষ্য ধৰুফৰায়, যদি পানী নাপায় তেন্তে পিয়াহত ধৰুফৰাব নহয় জানো! সেইদৰে জ্ঞান-অমৃত নোপোৱাৰ বাবে আত্মাসকল দুখ অশান্তিত ধৰুফৰাই আছে। গতিকে তেওঁলোকক জ্ঞান অমৃত দি তৃষ্ণা দূৰ কৰোঁতা পুণ্য আত্মা হোৱা। গতিকে পুণ্যৰ হিচাপ অনেক জন্মৰ কাৰণে জমা কৰি আছা নহয়নে? এটা জন্মতেই অনেক জন্মৰ হিচাপ, অনেক জন্মৰ কাৰণে জমা কৰি আছা নহয়নে? এটা জন্মতেই অনেক জন্মৰ হিচাপ জমা হয়। গতিকে তোমালোকে ইমান জমা কৰিছা নহয়? ইমান মালামাল হৈ গৈছে যে আনকো বিলাব পাৰা! নিজৰ বাবেও জমা কৰিলা আৰু আনকো দিওঁতা দাতা হ'লা। গতিকে সদায় এইটো পৰীক্ষা কৰা যে গোটেই দিনটোত পুণ্যাত্মা হ'লানে, পুণ্যৰ কাৰ্য কৰিলা নে কেৱল নিজৰ বাবেই থাই বৈ আনন্দ কৰিলা? জমা কৰোঁতাজনক বুদ্ধিয়ক বুলি কোৱা হয়, যিয়ে উপাৰ্জন কৰিলে আৰু খালে তেওঁক বুদ্ধিয়ক বুলি কোৱা নহ'ব। যিদৰে ভোজন খোৱাৰ বাবে আজৰি সময় উলিওৱা কিয়নো আৱশ্যক হয়, সেইদৰে এইটো পুণ্যৰ কাৰ্য কৰাৰো আৱশ্যকতা আছে। গতিকে সদায় পুণ্য আত্মা হোৱা, কেতিয়াবা কেতিয়াবা নহয়। সুযোগ পালে কৰিম, নহয়। সুযোগ ল'ব লাগে। সময় নোপোৱা, সময় উলিয়াব লাগিব, তেতিয়াহে জমা কৰিব পাৰিবা। এই সময়ত যিমানেই ভাগ্যৰ ৰেখা টানিব বিচৰা, সিমানেই টানিব পাৰা কিয়নো পিতা ভাগ্য-বিধাতা আৰু বৰদাতা হয়। শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞানৰ কলম পিতাই নিজৰ সন্তানসকলক দি দিছে। এই কলমৰ দ্বাৰা যিমানেই দীঘল ৰেখা টানিব বিচৰা, টানিব পাৰা। বাৰু।

2) সকলো ৰাজস্বয়ি হোৱা নহয়? 'ৰাজ' অৰ্থাৎ অধিকাৰী আৰু 'স্বয়ি' অৰ্থাৎ তপস্বী। তপস্যাবল সহজে পৰিৱৰ্তন কৰোৱাৰ আধাৰ। পৰমাত্মা লগনেৰে নিজক আৰু বিশ্বক সদাকালৰ বাবে নিৰ্বিল্ল কৰি তুলিব পাৰে। নিৰ্বিল্ল হোৱা আৰু নিৰ্বিল্ল কৰি তোলা - এয়াই সেৱা কৰা নহয়নে। অনেক প্ৰকাৰৰ বিঘ্নৰ পৰা সকলো আত্মাক মুক্ত কৰোঁতা হোৱা। গতিকে জীৱনমুক্তৰ বৰদান পিতাৰ পৰা লৈ আনক দিওঁতা হোৱা নহয় জানো। নিৰ্বন্ধন অৰ্থাৎ জীৱনমুক্ত।

3) সন্তানৰ সাহস পিতাৰ সহায়। সন্তানসকলে সাহস কৰিলে সদায় পিতাৰ পদমণ্ডল সহায় প্ৰাপ্ত হয়। বোজাতো পিতাৰ ওপৰত। কিন্তু ট্ৰাষ্টী হৈ সদায় পিতাৰ স্মৃতিত আগবাঢ়ি গৈ থাকা। পিতাৰ স্মৃতিয়েই চৰ্ছায়া হয়। পূৰ্বৰ হিচাপ শূলৰ নিচিনা কিন্তু পিতাৰ সহায়ৰ দ্বাৰা ই কাঁইট হৈ যায়। পৰিস্থিতি নিশ্চয় আহে কিয়নো সকলো ইয়াতেই নিষ্পত্তি কৰিব লাগিব। কিন্তু পিতাৰ সহায়ে কাঁইট কৰি দিয়ে, ডাঙৰ কথাক সৰু কৰি দিয়ে কিয়নো ডাঙৰ পিতা লগত আছে। সদায় নিশ্চয়েৰে আগবাঢ়ি গৈ থাকা। খোজে প্ৰতি নিমিত্ত (ট্ৰাষ্টী), নিমিত্ত অৰ্থাৎ সকলো তোমাৰ, মোৰ বোধ সমাপ্ত। গৃহস্থী অৰ্থাৎ মোৰ। যদি তোমাৰ হয় তেন্তে ডাঙৰ কথাও সৰু হৈ যাব আৰু মোৰ হ'লে সৰু কথাও ডাঙৰ হৈ যাব। তোমাৰ বোধে বোজা মুক্ত কৰে আৰু মোৰ বোধে গধুৰ কৰে। গতিকে যেতিয়াই গধুৰ অনুভৱ কৰা তেতিয়া পৰীক্ষা কৰা যে ক'ৰবাত মোৰ বোধতো নাই। মোৰ বোধক তোমালৈ সলনি কৰি দিয়া তেতিয়া সেই মুহূৰ্ততে পাতল হৈ যাবা, গোটেই বোজা এক চেকেণ্ডত সমাপ্ত হৈ যাব। ভাল বাৰু।

বৰদান: সন্তুষ্টিৰ বিশেষত্ব বা শ্ৰেষ্ঠত্বৰ দ্বাৰা সকলোৰে ইষ্ট হওঁতা বৰদানী মূৰ্ত হোৱা

যিয়ে সদায় নিজৰ প্ৰতি আৰু সকলোৰে প্ৰতি সন্তুষ্ট হৈ থাকে তেৱেঁই অনেক আত্মাৰ ইষ্ট বা অষ্ট দেৱতা হ'ব পাৰে। সকলোতকৈ শ্ৰেষ্ঠ গুণ বুলি কোৱা, দান বুলি কোৱা নতুবা বিশেষত্ব বা শ্ৰেষ্ঠত্ব বুলি কোৱা-সেয়া সন্তুষ্টিয়ে হয়। সন্তুষ্ট আত্মাহে প্ৰভুপ্ৰিয়, লোকপ্ৰিয়, স্বয়ং প্ৰিয় হয়। এনেকুৱা সন্তুষ্ট আত্মাহে বৰদানী ৰূপত প্ৰসিদ্ধ হ'ব। এতিয়া অন্তৰ সময়ত মহাদানীতকৈও বেছি বৰদানী ৰূপৰ দ্বাৰা সেৱা হ'ব।

স্লোগান: বিজয়ী ৰল্ল তেওঁ হয় যাৰ মস্তুকত সদায় বিজয়ৰ তিলক জিলিকি থাকে।

!! ওঁম্ শান্তি !!